

(Данас, 27. 3. 2012)

Поводом текста Златка Паковића „Шмирање једног дилера идеолошког опијума“ (Данас, 23. март)

Господин Паковић наставља са серијом увреда, нижући у свом тексту - избројао сам - девет пута синтагму „дилер идеолошког опијума“. Не знам шта да кажем за такав начин вођења јавног дијалога. Мислим да он говори много о писцу, али и о уредништву које плаћа овакво писање, а уз то се и даље сматра промотером културе дијалога и демократије.

Паковић ме је у првом чланку оптужио да сам кукавица јер се, наводно, од последица сопствених мисли ограђујем упитним исказом „Зар вам се не чини...?“. Пошто сам довео у питање ту инфантилно-тоталитарну оптужбу, Паковић мења ракурс, заборавља шта ми је пребацивао, па ми сада поручује да заслужујем сваку увреду јер сам и сам увредио Е-новине називом „београдски проушташки лоби“.

Али, нијансе у писању чине све, господине Паковићу. Коментаришући неке наше медије, од Е-новина до Свет плус инфо телевизије, упитао сам читаоце сајта НСПМ, зар им се не чини да, када читају или гледају такве садржаје, имају асоцијацију на нека прошла времена. Зар их поједини чланци и коментари на Е-новинама не подсећају на патолошку мржњу према свему „србијанском“, познату из ендехазијске пропаганде, четрдесетих? Или, зар их информативно-политичке емисије Свет плус инфо телевизије не подсећају,

чудноватим садржајем и пристрасношћу, на „радикалске таласе“ из деведесетих?

И заиста, свако ко је имао прилике да мало пажљивије прати како извештавају и коментаришу Е-новине и Свет плус инфо телевизија није могао а да нема такву, или какву другу сличну, асоцијацију. При томе, желим још једном да нагласим да нисам тврдио да Е-новине ЈЕСУ ендехазијска пропаганда, или да Свет плус инфо ЈЕСТЕ радикалска телевизија, него само да подсећају. Ни више, али ни мање.

Ако Паковић и уредништво Данаса не разумеју ову нијансу, објаснићу то овако. Ја се, рецимо, не бих претерано узбудио да је Паковић у свом тексту написао да је садржај онога што се објављује на сајту НСПМ такав да га све то асоцира на диловање идеолошког опијума. Знао бих да је то претерано, знао бих да је то нетачно, али бих такође знао да јавни живот подразумева и размену оштрих квалификација одређених појава или ставова.

Међутим, сасвим друга ствар је када Паковић напише, а уредништво Данаса стави на насловну страну слику С. Антонића, уз наслов „Слободан Антонић, дилер идеолошког опијума“. То био било исто као када би НСПМ на насловној страни свога сајта објавио Паковићеву слику уз наслов „Златко Паковић, новинарски простак и игнорант“, или Пановићеву слику уз наслов „Зоран Пановић, таблоизатор и опростачивач Данаса“. Мислим да би се обојица с правом увредили. И мислим да би то био озбиљан ударац НСПМ-а култури јавног дијалога, која нам је ионако на незавидном нивоу.

НСПМ, срећом, то нити чини, нити ће икада, барем док су Вукадиновић и Антонић у уредништву, то чинити. Али, Данас, у последње време, то ради. Доскора су, у Данасу, простачке личне увреде биле резервисане само за Басарину колумну. Сада су се оне, нажалост, почеле преливати и на друге колумне, доспевши и до насловне стране. Шта је следеће? И ко је после Антонића или Вукадиновића следећи на реду? Да ли овим уредништво Данаса коначно успоставља нови критеријум за победу у јавном дијалогу - да треба имати богатији репертоар псовки, јаче гласне жице и веће пљувачне жлезде?

Јасно је свима, а пре свега читаоцима Данаса, куда такав „дијалог“ води. И ко ће на крају у њему да победи. Пристојни људи, који у огромној већини чине садашњу Данасову публику, свакако да неће. А и ја заједно са њима. Зато и оволики труд на подсећању да прекорачивање неких граница поткопава саму основу нашег заједничког постојања. Ко то неће да разуме, сам себе искључује из круга одговорних, разумних и цивилизованих

Преливање простаклука у Данасу

Пише: Слободан Антонић
уторак, 27 март 2012 14:01

људи. А ту стварно више нема помоћи.